

[Holstein.]

Indtegning til Vagtkorpset og Statsmarinen. Er Forholdet ikke det, at den almindelige Værnepligt er grundlovssikret som saadan og derfor ikke kan ophæves uden ved en Grundlovsændring? En almindelig Lov kan udtale, at Regering og Rigsdag ikke ønsker i større eller mindre Omfang eller slet ikke at gøre Brug af den ved Grundloven sikrede almindelige Værnepligt, men Værnepligten som saadan kan ikke ophæves uden ved en Grundlovsændring. Ministeren mener ikke, det er rigtigt? . . . (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Jo) . . . Jeg synes Undervisningsministeren rystede paa Hovedet. . . . (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Nej, jeg har overhovedet ikke blandet mig i det). . . . Men saa bliver Spørgsmaalet, om der i Virkeligheden er nogen principiel Forskel paa, hvad det Forslag, som den højtærede Indenrigsminister har fremlagt, indeholder, og det, som den hidtil gældende Værnepligtslov indeholder, for den hidtil gældende Værnepligtslov gør jo kun i saare begrænset Omfang Brug af den almindelige Værnepligt. Naar der af alt det tjenestedygtige Mandskab kun udskrives en lille bitte Procent, saa er den almindelige Værnepligt de facto, ikke retligt, men de facto jo sat ud af Spillet, og jeg ser ikke, der er nogen principiel Forskel paa det, der allerede er Tilfældet efter den gældende Værnepligtslov og efter det Lovforslag om Indtegning til Vagtkorpset, som nu er fremsat. Derimod synes det mig, at Lovforslaget i den Form, det nu har, er i høj Grad egnet til at føre det unge tjenstdygtige Mandskab bag Lyset, det Mandskab, som tror, det er en frivillig Sag, om det vil gøre Militærtjeneste i Vagtkorpset eller ikke. Forholdet er jo det, at naar de unge Mænd har naaet en vis Alder, skal de opføres paa Lister igennem Folkeregistreringskontorer, ja man kunde lige saa godt bruge Udtrykket: at de sættes i Rullen — det er kun forskellige Betegnelser, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen ogsaa var inde paa, for at camouflere den militære Side —, medmindre de positivt har erklæret indenfor en vis Tidsfrist, at de ikke ønsker at gøre Militærtjeneste i Vagtkorpset, for saa bliver de fritaget. Hvis de imidlertid ikke kommer med en saadan positiv Tilkendegivelse, ja, saa bliver de opført paa Listerne og kommer paa Session. Viser det sig nu paa Sessionen, at de er tjenstdygtige, bliver de opført som tjenstdygtige af første, anden eller tredje Klasse, og derefter finder der Lodtrækning Sted, og de, der faar de mindste Numre, bliver ubetinget taget for at faa det Kon-

tingent, der aarlig skal til, indtil vi har Vagtværnskorpset paa de 16 000 Mand. Det kan de slet ikke komme udenom, det er de tvunget til — hvis de altsaa ikke positivt har taget Forbehold og erklæret, at de ikke vil. De bliver værnepligtige i 12 Aar, og de faar Løn for deres Uddannelsestid, en Løn, som jo ved Lov kan fastsættes højere eller lavere alt efter Uddannelsestiden; for Fodfolket er den 4 Maaned, for Artilleriet 5½ Maaned o. s. v. Og foruden den Løn, de faar i Tjenestetiden, faar de, naar Uddannelsestiden er omme, et bestemt Beløb, ligeledes fastsat i Forhold til, hvor lang Uddannelsestiden har været. Og jeg formoder, at de endvidere, naar de i Løbet af de 12 Aar, i hvilke de — jeg siger for Nemheds Skyld: staar i Rullen, har været indkaldt i de 2 Gange 12 Dage, i hvilke de er forpligtet til at lade sig indkalde, faar udbetalt Løn derfor som Dagpenge, eller hvordan det nu ordnes. Men hvis nu Vagtkorpset mobiliseres til væbnet Imødegaaelse af en mindre Neutralitetskrænkelse, hvad faar Mandskabet saa i den Tid? Og hvis de siger som saa: Ja, vi har ganske vist ikke taget noget Forbehold i vore unge Dage, saa vi blev indsat i Rullen og indskrevet til Militærtjeneste i Vagtkorpset, men vi fik jo ogsaa god Løn for Uddannelsestiden og for de Par Dages Manøvrer, vi kunde komme ind til i Løbet af 12 Aar, og Efterløn for at have gjort Tjeneste i 4 eller 5½ Maaned; alt det var meget godt, og vi syntes, det var morsomt at faa disse Øvelser, faa lidt Motion i frisk Luft og være sammen med Kammerater, saa vi vilde ikke tage Forbehold i vore unge Dage, men vi havde rigtignok ikke tænkt os, at det var Mening, at vi skulde tvangs mobiliseres i Tilfælde af Krig, mobiliseres til Imødegaaelse af en mindre Neutralitetskrænkelse og udsætte os for at blive slaaet ihjel eller blive slaaet til Invalid. Vi havde ikke tænkt os, at vi kunde tvinges dertil, og at vi ikke skulde have anden Løn for at være forpligtet dertil end den Løn, vi faar for de 4 eller 5½ Maaned og de 2 Gange 12 Dage. Det havde vi saa sandelig ikke tænkt os. Er det Mening, at vi skal kunne straffes som Militærnægtere, hvis vi gør Strejke, naar der mobiliseres imod mindre Neutralitetskrænkelser, straffes som Militærnægtere, ligesom man kan blive det efter den nugældende Lov om almindelig Værnepligt? Det siges der slet ikke noget om i den højtærede Indenrigsministers Forslag, og i øvrigt heller ikke i den højtærede Forsvarsministers Forslag, og